

Utorok 9. mája 2017

Piesne: ES č. 315, 231

Text: 1M 1, 14 – 19

„Potom riekol Boh: Nech sú svetlá na nebeskej oblohe na oddelovanie dňa od noci a nech budú znameniami na určovanie období, dní a rokov. Nech budú svetlami na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem! I stalo sa tak.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Svetlo – nenápadné a kúzelné slovo, ktoré nám podvedome vyčarí úsmev na tvári hneď, ako ho počujeme alebo vyslovíme. My vieme, že svetlo prináša do nášho života niečo dobré: energiu, silu, radosť, dobrú náladu. Svetlo má svoje pevné postavenie aj v Božom stvoriteľskom poriadku. Prvé, čo Boh vyslovil pri stvorení sveta, bolo: „*Bud' svetlo!*“ Boží poriadok v súvislosti so svetlom je umocnený stvorením Slnka a Mesiaca. Slnko a Mesiac sú pre nás životne dôležité Božie dary. Dobře poznáme starú ľudovú múdrosť: Kde nechodí slnko, chodí lekár. S dnešnými vedeckými poznatkami veľmi dobre vieme, akú silu má slnko – svetlo. Bez svetla by nebolo života. Nejde však len o svetlo vonkajšie, fyzické, ale aj o svetlo duchovné. To svetlo nám Boh dal v Pánovi Ježišovi a denne nám ho dovoľuje prijímať zo svojho slova. Nedávno som čítal prirovnanie: „*Božie slovo je ako svetlo – čím väčšia tma, tým je vzácnejšie.*“ Toto prirovnanie som postrehol hneď vedľa príbehu jedného dospievajúceho mladého muža: „*Siahol som do vnútorného vrečka otcovho saka a zacítil som tam čosi pevné. Vybral som malú knižočku. Bola to tá, ktorú celé roky používal pri rozhovore s ostatnými na jeho obľúbenú tému – Ježiš Kristus. Ako som si tak pomaly listoval v tej malej knižke, spomenul som si na tie horúce júlové dni, keď sme s otcom cestovali na prázdniny, a on na každej benzínovej pumpe dal obsluhujúcemu takúto knižočku. Aj na to, keď sme často celá rodina večerali v obľúbenej reštaurácii, a on tam zakaždým nechal jeden výtlačok spolu s drobnými pre čašníka. Keď som bol v puberte, tak som tieto chvíle priam neznášal, ale neskôr som si ich začal vážiť. Bez jediného slova nám otec ukázal, na čom mu najviac záležalo. On pozná Pána a myslí si, že ostatní by mali tiež dostať šancu poznať Ho. Nikdy nevedel, aký vplyv tie knižky zanechali u tých, ktorým ich daroval, ale na tom, samozrejme, nezáležalo. On len chcel byť verný vo svojom povolaní šíriť Božie slovo. A pretože svojím úsilím získať svet pre Ježiša nikdy neprovokoval, a pretože s tým nikdy neprestal, dostal som tak lekciu, na ktorú nikdy nezabudnem.“ Nič nie je dôležitejšie, ako podať svetlo niekomu, kto slepo naráža v tme. Nič nie je dôležitejšie, ako podeliť sa s radostnou zvesťou s tými, ktorí poznajú len zlé zvesti. Amen.*

Modlitba:

Pane, prosím, daj mi k tomu Tvoju moc. Potrebujem ju. Daj mi odvahu a poznanie, aby som mohol o Tebe hovoriť s konkrétnymi ľuďmi. Aby som mohol šíriť Tvoje svetlo v tmách tohto sveta. Aby ho mnohí prijali a prestali blúdiť v tme svojho života. Aby si Ty bol aj pre nich šťastím a požehnaním. Amen.

Mjr. Mgr. Ján Paciga, PhD., evanjelický a. v. farár, policajný duchovný, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, Ekumenická pastoračná služba v OS a OZ SR